

ODPIS

Sygn. akt VIII U 1716/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodniczący SSO Ewa Roszak

Protokolant st. sekr. sąd. Karina Szkolniak

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014 r. w Poznaniu

odwołania K. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 17 stycznia 2014r., znak: (...)

w sprawie K. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o wysokość świadczenia

1.Oddala odwołanie.

2.Zasądza od odwołującej na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 60zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 stycznia 2014 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 25 listopada 2013 roku o zmianę stażu pracy **przeliczył K. J.** od 01.11.2013 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, **rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.** Renta przysługuje do 20.12.2013 r., tj. do osiągnięcia wieku 60 lat i 3 miesięcy. Podstawa wymiaru renty wynosi 2.425,01 zł. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił 17 lat i 5 miesięcy okresów składkowych, 4 lata i 7 miesięcy okresów nieskładkowych oraz 3 lata uzupełnienia okresu brakującego do pełnych 25 lat okresów wym. w lit. a, b i c – od zgłoszenia wniosku do ukończenia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a, tj. m-cy 36.

Po zmianie stażu pracy renta wynosi 1.175,64 zł. Od 01.02.2014r. podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 1.176,00zł, a wysokość świadczenia do wypłaty wynosi 995,83 zł miesięcznie.

K. J. nie zgodziła się z powyższym rozstrzygnięciem i w ustawowym terminie wniosła odwołanie od tej decyzji. Odwołująca stwierdziła, że nie zgadza się ze sposobem naliczenia renty i jej wysokości. Wskazała też, że domaga się anulowania tej decyzji podnosząc, że nie składała żadnego wniosku o przeliczenie renty, a nadto wskazała, że w

dacie wydania zaskarżonej decyzji była uprawniona do emerytury stąd nie rozumie dlaczego organ rentowy wskazał wysokość tego świadczenia od 01.02.2014 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Odnosząc się do zarzutów odwołującej, organ rentowy wyjaśnił, że dokonał przeliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie dokumentu dołączonego do wniosku z dnia 25.11.2013r., a mianowicie zaświadczenia z Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 29.10.2013r. z którego wynika, że odwołująca była zarejestrowana jako osoba bezrobotna także w czasie od 25.03.1986r. do 01.11.1986r. Z uwagi na to, że okres ten nie był wcześniej uwzględniony w stażu pracy świadczeniobiorczyni, a w dacie złożenia wniosku odwołująca nadal była uprawniona do renty, która przysługiwała do 20.12.2013r. oddział sporną decyzją dokonał przeliczenia świadczenia w zakresie zmiany stażu pracy przy rencie i jednocześnie przekazał tytułem wyrównania świadczenia za okres od 01.11.2013r. do 20.12.2013r. kwotę 31,33 zł. Prawo do emerytury zostało natomiast przyznane od dnia 20.12.2013r., ale dopiero decyzją z dnia 12.02.2014r. zatem w dacie 17.01.2014 r. to prawo nie było jeszcze ustalone.

W toku postępowania strony podtrzymały wskazane wyżej stanowiska w niniejszej sprawie, przy czym odwołująca - w piśmie procesowym z dnia 24.10.2014r. - wniosła o wydanie decyzji przez pozwany organ rentowy odnośnie wyrównania jej świadczenia rentowego za okres od 01.11.2013r. do 19.12.2013r. zgodnie z otrzymanym wyliczeniem przedstawionym przez Zakład na zobowiązanie Sądu w piśmie z dnia 09.10.2014r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. J. urodziła się w dniu (...)roku.

Odwołująca miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 10.08.1996r. do dnia 31.07.2001r., które po przerwie zostało przywrócone na okres od dnia 01.03.2003r. do 30.04.2004r. Następnie Sąd Apelacyjny w Gdańsku, rozpatrując apelację ZUS Oddział w S. od wyroku z dnia 13.01.2010r. Sądu Okręgowego w S. (sygn. akt V U 198/08), wyrokiem wydanym w sprawie III AUa 390/10 dnia 8 listopada 2011r. uchylił zaskarżony wyrok w zakresie dotyczącym prawa do renty za okres od 25.08.2010r. do 31.12.2010r. i w tym zakresie postępowanie umorzył, natomiast oddalił apelację organu rentowego w pozostałej części. W ten sposób odwołującej na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku zostało przywrócone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 27.01.2005r. do 24.08.2010r., a na mocy wyroku Sądu Okręgowego Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych w P. z dnia 26.05.2011r., wydanego w sprawie VIII U 136/11, prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 25.08.2010r. do dnia 30.09.2013r. Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012r., poz. 637) uprawnienie do tego świadczenia odwołująca zachowała ostatecznie do dnia 20.12.2013 roku, tj. do ukończenia przez nią wieku emerytalnego, który w jej przypadku wyniósł 60 lat i 3 miesiące.

Staż pracy przy rencie został ustalony na podstawie przedłożonych dowodów w wymiarze 16 lat, 9 miesięcy okresów składkowych oraz 4 lat i 7 miesięcy okresów nieskładkowych (plus 3 lata uzupełnienia okresu brakującego do pełnych 25 lat okresów – decyzja ZUS z 24.01.2012r. wraz załącznikiem). To świadczenie do 11/2013r. przysługiwało ubezpieczonej w kwocie 1.156,23 zł.

W dniu 25.11.2013r. K. J. zgłosiła wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Do tego wniosku dołączyła między innymi zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 29.10.2013r., z którego wynika, że odwołująca była zarejestrowana jako osoba bezrobotna także w czasie od 25.03.1986r. do 01.11.1986r. Ponieważ ten okres nie był wcześniej uwzględniony w stażu pracy, a w 11/2013r. wnioskodawczyni nadal była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy, ZUS sporną decyzją z dnia 17.01.2014 r. dokonał z urzędu przeliczenia stażu pracy przy rencie ustalając, że łącznie z tym okresem odwołująca legitymuje się stażem pracy 17 lat, 5 miesięcy i 5 dni okresów składkowych oraz 4 lat, 7 miesięcy i 7 dni okresów nieskładkowych.

Przeliczenia dokonano od dnia 01.11.2013r. tj. od początku miesiąca, w którym złożono wniosek zawierający nowe dowody co do wymiaru stażu pracy. Z kolei wyliczenia i spłaty należnego wyrównania świadczenia rentowego dokonano za okres, w którym przysługiwało K. J. prawo do renty, tj. od 01.11.2013r. do 31.12.2013r. i należna kwota spłaty za w/w okres wyniosła 31,33 zł.

Wyliczono ją w niniejszy sposób:

$$24\% \times 717,16 \text{ zł} = 172,12 \text{ zł}$$

$$(209 \times 1,3\%) : 12 \times 838,43 \text{ zł} = 189,82 \text{ zł}$$

$$(55 \times 0,7\%) : 12 \times 838,43 \text{ zł} = 26,91 \text{ zł}$$

$$(36 \times 0,7\%) : 12 \times 838,43 \text{ zł} = 17,61 \text{ zł}$$

$$\text{RAZEM:} = 406,46 \text{ zł}$$

po waloryzacji od 01.11.2013r. świadczenie wynosiło 1.175,64 zł.

Spłata wyrównania renty za okres od 01.11.2013r. do 31.12.2013r. wynosiła 19,41 zł (za listopad) + 19,41 zł (za grudzień) = 38,82 zł brutto, po potrąceniu zaliczki na podatek oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne do wypłaty przysługiwało 31,33 zł – o przekazaniu w/w kwoty zawiadomiono odwołującą pismem z 28.01.2014r.

Należność stanowi różnicę pomiędzy nowo wyliczonym świadczeniem w kwocie 1.175,64 zł, a dotychczas wypłacanym w kwocie 1.156,23 zł. (wyliczenie na k. 78 akt).

Decyzją z dnia 12.02.2014r., znak: (...)Zakład przyznał odwołującej K. J. emeryturę od dnia 20.12.2013r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: odwołania (k. 3-4), odpowiedzi na odwołanie (k. 9), dokumentów na k. 23-47, 50, 66, 78 oraz zgromadzonych w aktach ZUS nr (...).

Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dokumentom. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w granicach ich kompetencji. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości ani rzetelności, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440) - zwanej dalej „ustawą emerytalną” - przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się następujące okresy:

1)składkowe, o których mowa w art. 6;

2)nieskładkowe, o których mowa w art. 7,

przy czym przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych (ust.2 w/w przepisu).

Okresy składkowe wymienione zostały w art. 6 ustawy emerytalnej i zaliczone zostały do nich m.in. następujące okresy:

1)ubezpieczenia;

2)opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych, w przepisach wymienionych w art. 195 pkt. 1-4 i 8, w przepisach o adwokaturze, w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz w przepisach o pomocy społecznej;

3)zaliczone do okresów ubezpieczenia społecznego duchownych:

a)okresy pozostawania duchownymi przed dniem 1 lipca 1989 r., pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne za cały okres podlegania temu ubezpieczeniu,

b)okresy przebywania duchownych na misjach oraz okresy prowadzenia przez duchownych działalności duszpasterskiej wśród Polonii, przypadające po dniu 14 listopada 1991 r., do dnia wejścia w życie ustawy;

4)czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby;

5)działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością (...),

6)pełnionej w Polsce służby: w Policji (Milicji Obywatelskiej), w Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (w organach bezpieczeństwa publicznego), w Straży Granicznej, w Służbie Więziennej, w Państwowej Straży Pożarnej, w Służbie Celnej, w Biurze Ochrony Rządu;

7)pobierania zasiłku macierzyńskiego;

8)osadzenia w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo bez wyroku po dniu 31 grudnia 1956 r. za działalność polityczną (...);

Za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne:

1)zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia:

a)na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową,

b)obywateli polskich za granicą - w polskich przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych, w stałych przedstawicielstwach przy Organizacji Narodów Zjednoczonych i w innych misjach lub misjach specjalnych, a także w innych polskich placówkach, instytucjach lub przedsiębiorstwach, do których zostali delegowani lub skierowani; dotyczy to również członków rodziny delegowanego lub skierowanego tam pracownika, którzy podjęli zatrudnienie w tych placówkach w czasie pobytu za granicą,

c)obywateli polskich za granicą - w organizacjach międzynarodowych, zagranicznych instytucjach i w zakładach, do których zostali skierowani w ramach współpracy międzynarodowej lub w których byli zatrudnieni za zgodą właściwych władz polskich; zgoda nie jest wymagana w stosunku do pracowników, którzy wyjechali za granicę przed dniem 9 maja 1945 r.,

d)obywateli polskich za granicą - u innych pracodawców zagranicznych, jeżeli w okresie pracy za granicą były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne w Polsce;

2)pracy przymusowej:

a)wykonywanej na rzecz hitlerowskich Niemiec w okresie II wojny światowej,

b) wykonywanej na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w okresie od dnia 17 września 1939 r. do dnia 31 grudnia 1956 r.,

c) wykonywanej na rozkaz władz alianckich do dnia 31 grudnia 1945 r.,

d) wykonywanej w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach pozyskiwania i wzbogacania rud uranu oraz batalionach budowlanych podczas odbywania służby wojskowej w Wojsku Polskim;

3) zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r.;

4) pracy wykonywanej w czasie odbywania na obszarze Państwa Polskiego kary pozbawienia wolności, kary aresztu za wykroczenie oraz w czasie tymczasowego aresztowania - w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy określonego dla takiej pracy;

5) niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, jeżeli za te okresy na podstawie przepisów Kodeksu pracy zostało wypłacone wynagrodzenie lub odszkodowanie;

6) **czasowego pozostawania bez pracy na obszarze Państwa Polskiego z powodu niemożności jej otrzymania lub niemożności podjęcia szkolenia zawodowego, w tym okresy pobierania zasiłków z funduszu aktywizacji zawodowej, zasiłków dla bezrobotnych oraz zasiłków szkoleniowych wypłaconych z Funduszu Pracy** – pobieranie wymienionych zasiłków nie jest warunkiem niezbędnym do uwzględnienia powyższego okresu, jeżeli ubezpieczony udokumentuje okres czasowego pozostawania bez pracy z powodu niemożności jej otrzymania lub niemożności podjęcia szkolenia zawodowego przed 15 listopada 1991 r. Okres bezrobocia po tej dacie uwzględniany jest jako okres składkowy, pod warunkiem pobierania zasiłku dla bezrobotnych;

6a) niewykonywania pracy przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych;

7) sprawowania mandatu posła lub senatora w Państwie Polskim;

8) internowania na podstawie art. 42 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym;

9) wykonywania działalności twórczej lub artystycznej na obszarze Państwa Polskiego

oraz inne wymienione w pozostałych punktach tego przepisu.

Z kolei okresami nieskładkowymi są okresy wymienione w art. 7 ustawy, tj. m. in. okresy pobierania:

a) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy,

b) zasiłków z ubezpieczenia społecznego: chorobowego lub opiekuńczego,

c) świadczenia rehabilitacyjnego,

d) świadczeń wymienionych w lit. b i c po ustaniu obowiązku ubezpieczenia;

- pobierania renty chorobowej po ustaniu zatrudnienia w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego w danym zawodzie lub po ustaniu obowiązku ubezpieczenia społecznego z innego tytułu;

- niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, jeżeli za te okresy, na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zostało wypłacone odszkodowanie;

- przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi

dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem:

a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat,

b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko;

- nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów;

- studiów doktoranckich i aspirantury naukowej w wymiarze określonym w decyzji o ich utworzeniu;

- pobierania zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego;

- udokumentowanej niezdolności do pracy, za które wypłacone zostały z Funduszu Pracy: zasiłki dla bezrobotnych, zasiłki szkoleniowe lub stypendia.

i inne okresy wymienione enumeratywnie w tym przepisie.

W przepisie art. 116 ust. 1 cytowanej ustawy zawarto natomiast generalną zasadę postępowania emerytalno-rentowego, tj. zasadę wnioskowości. Działanie z urzędu w sprawach świadczeń określonych w w/w ustawie ma charakter wyjątkowy i musi wynikać wprost z ustawy (przykładowe sytuacje obligatoryjnego działania organów rentowych to: przyznanie emerytury zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy (art. 24a, art. 27a), podział renty rodzinnej w razie ujawnienia okoliczności powodujących konieczność dokonania podziału po raz pierwszy lub zmiany warunków dotychczasowego podziału ze względu na zmianę liczby osób uprawnionych (art. 74 ust. 3), czy zmiana wysokości emerytur i rent w ramach waloryzacji - art. 93).

Niemniej zgodnie z art. 114 ust.1 prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość

W przedmiotowej sprawie odwołująca podnosiła, iż nie składała żadnego wniosku o przeliczenie renty, a nadto wskazywała, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji była uprawniona do emerytury, stąd nie rozumie dlaczego organ rentowy wydał decyzję dotyczącą jej renty. Odwołująca z takiego postępowania pozwanej oraz z treści zaskarżonej decyzji wnioskowała, iż w dalszym ciągu przysługuje jej prawo do renty, zamiast do wnioskowanej emerytury. W toku postępowania, po przedstawieniu sposobu wyliczenia wysokości przeliczonego świadczenia oraz kwoty wynikającej spłaty należności stanowiącej różnicę pomiędzy nowo wyliczonym świadczeniem w kwocie 1.175,64 zł, a dotychczas wypłacanym w kwocie 1.156,23 zł. (wyliczenie na k. 78 akt) odwołująca wnioskowała, aby zaskarżona przez nią decyzja otrzymała prawidłowy zapis zawierający właśnie to wyliczenie i wskazywała przez to jasno, że dotyczy ona wyliczenia i spłaty należnego świadczenia rentowego za okres, w którym jeszcze prawo do tego świadczenia jej przysługiwało.

Odnosząc się do powyższego stanowiska prezentowanego przez odwołującą wskazać należy, iż jakkolwiek działanie i zakwestionowaną decyzję organu, w świetle przedstawionych powyżej przepisów ustawy emerytalnej uznać należy za prawidłowe, to jednak zaznaczyć też trzeba, że pozwany w sposób nieprawidłowy i mylący wskazał w treści skarżonej decyzji, że dokonał przeliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy na wniosek odwołującej z dnia 25.11.2013r., zamiast prawidłowo przytoczyć podaną wyżej podstawę zawartą w art. 114 ustawy emerytalnej, jako podstawę do działania organu z urzędu w zakresie ustalenia prawidłowego wymiaru stażu pracy odwołującej, w oparciu o nowe dowody załączone do wniosku o emeryturę. Dopiero w sposób szczegółowy w odpowiedzi na złożone odwołanie od decyzji z dnia 17.01.2014r. pozwany organ rentowy wyjaśnił, iż powodem jego działania z urzędu była analiza dotychczas nieznanego organowi dokumentu, jakim było zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 29.10.2013 r. (dołączonego do wniosku o emeryturę z dnia 25.11.2013r.), z którego wynika, że

odwołująca była zarejestrowana jako osoba bezrobotna także w czasie od 25.03.1986 r. do 01.11.1986r. Ponieważ ten okres nie był wcześniej uwzględniony w stażu pracy, a w listopadzie 2013r. odwołująca nadal była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy, pozwany zasadnie mógł i powinien z urzędu dokonać przeliczenia stażu pracy, gdyż powodowało to wypłatę świadczenia dla odwołującej w korzystniejszej niż dotychczas wysokości. Prawo do emerytury zostało natomiast przyznane od dnia 20.12.2013r. dopiero decyzją z dnia 12.02.2014r. (pismem z dnia 16.12.2013r. Zakład informował odwołującą, z jakich powodów termin wydania decyzji w sprawie przyznania emerytury ulega przesunięciu), zatem w dacie 17.01.2014 r., tj. dacie wydania zaskarżonej decyzji to prawo nie było jeszcze ustalone. Zaznaczyć i rozróżnić przy tym należy wyraźnie, iż przeliczenie w zakresie stażu nie powodowało wydłużenia uprawnienia K. J. do renty z tytułu niezdolności do pracy o dalszy okres do lutego 2014r., tj. do momentu w którym nastąpiła wypłata kwoty 31,33zł tytułem wyrównania świadczenia, a jedynie wypłata należnego wyrównania świadczenia, przysługującego z tytułu prawa do renty przyznanego ostatecznie do dnia 20.12.2013 roku, tj. do ukończenia przez nią wieku emerytalnego 60 lat i 3 miesięcy, nastąpiła 4 lutego 2014r. Odwołująca miała przy tym świadomość i nie kwestionowała okoliczności, iż ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26.05.2011r. okres na jaki przyznano jej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy został wydłużony do 20.12.2013r., a to zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012r., poz. 637), a który stanowi, że „osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (tzn. 1 stycznia 2013r.) mają ustalone decyzją organu rentowego prawo do:

- 1)renty z tytułu niezdolności do pracy na okres do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego,
- 2)świadczenia przedemerytalnego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 11,
- 3)emerytury pomostowej na podstawie ustawy, o której mowa w art. 13, albo
- 4)nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 14

- zachowują te uprawnienia do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1, chyba że prawo do świadczenia ustanie lub wygaśnie przed tym dniem”.

Ponownie zaznaczyć trzeba, iż zaskarżona decyzja została wydana z korzyścią dla odwołującej albowiem renta odwołującej w okresie ostatnich 2 miesięcy jej pobierania uległa zwiększeniu, a także, iż ZUS prawidłowo wypłacił należne wyrównanie (nadto odwołująca nie kwestionowała kwoty wyrównania ani sposobu jej wyliczenia).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania uznać należy, że pozwany organ rentowy prawidłowo przeliczył wysokość przyznanej odwołującej renty i dokonał wypłaty wyrównania za właściwy okres.

Mając to na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oraz powołanych przepisów prawa materialnego oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego organu rentowego stosownie do § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2003 r., Nr 163, poz. 1349), mając na uwadze wartość przedmiotu sprawy, a także aktywność procesową pełnomocnika organu rentowego oraz jego nakład pracy.

SSO Ewa Roszak